

sygn. akt: II Cz 192/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Irena Dobosiewicz /spr./** Sędziowie: **SO Janusz Kasnowski**

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. C.

z udziałem R. S., I. S., D. N.

o zezwolenie na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu rzeczą

wspólna

na skutek zażalenia uczestniczki D. N. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 30 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt II Ns 2059/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 192/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie o sygn. akt II Ns 2059/14, z wniosku A. C. z udziałem R. S., I. S., D. N. o zezwolenie na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu rzeczą wspólną orzekł o żądaniu wniosku, umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, zaś kosztami wynagrodzenia biegłej obciążył uczestniczkę D. N. i nakazał pobrać od niej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 1.224,05 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu postanowienia o kosztach Sąd wskazał, że podstawą rozstrzygnięcia był przepis art. 520 § 3 k.p.c. W ocenie Sądu, między uczestnikami istniała sprzeczność co do wyniku sprawy, a nieuwzględnienie żądań D. N. oznacza, że przegrała ona sprawę, wobec czego zasadnym było obciążenie jej kosztami postępowania.

Zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania złożyła uczestniczka D. N. i domagała się jego zmiany poprzez obciążenie tymi kosztami wnioskodawczym bądź Skarbu Państwa.

Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzuciła naruszenie art. 520 § 3 k.p.c. poprzez bezpodstawne uznanie, iż zachodzą przesłanki do jego zastosowania w okolicznościach niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Stosownie zaś do art. 520 § 3 k.p.c, jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Sprzeczność interesów zachodzi wtedy, gdy postanowienie kończące postępowanie w sprawie może wywrzeć wpływ dla jednych zainteresowanych na zwiększenie, a dla innych na zmniejszenie sfery ich uprawnień. Zasada przewidziana art. 520 § 1 k.p.c. jest nienaruszalna wtedy, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub - mimo braku tej równości - ich interesy są wspólne. W pozostałych wypadkach sąd może od niej odstąpić i na żądanie uczestnika,

albo z urzędu orzec według dyrektyw określonych w art. 520 § 2 lub 3 k.p.c. (yide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., V Cz 155/11).

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, że uczestnicy I. S. i R. S. poprali wniosek A. C., zaś uczestniczka D. N. (tu skarżąca) sprzeciwiała się doprowadzeniu instalacji gazowej do lokalu wnioskodawczyni. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w oświadczeniach D. N. składanych w toku postępowania w I instancji. Tytułem przykładu można wskazać na jej pismo procesowe bezpośrednio poprzedzające wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie z dnia 28 października 2014 r. (k. 226 akt), w którym wskazała, że podtrzymuje sprzeciw, aby wnioskodawczyni dokonała czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu rzeczą wspólną opisany w punkcie 1 wniosku, a polegającej na doprowadzeniu do jej lokalu instalacji gazowej. Wniosek taki można także wyprowadzić ze znajdującej się w aktach sprawy decyzji Wojewody (...) z dnia 11 maja 2012 r. (k. 21-21v.), w której stwierdzono, że pomimo początkowego wyrażenia zgody na podłączenie instalacji gazowej przed organem pierwszej instancji, w odwołaniu z dnia 28 marca 2012 r. D. N. wycofała swoją zgodę.

W sytuacji zatem, gdy między uczestnikami istniała sprzeczność interesów, a żądania D. N. nie zostały uwzględnione, Sąd Rejonowy był uprawniony do obciążenia tej uczestniczki kosztami postępowania jako przegrywającej sprawę. Bez znaczenia dla oceny tego rozstrzygnięcia pozostaje okoliczność, że wnioskodawczyni w trakcie postępowania modyfikowała swoje żądanie. Zarzuty zażalenia nie mogły zatem stanowić podstawy do zmiany zaskarżonego postanowienia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem